

prima instanță – N. Șova

dosarul nr.2ra-2641/15

instanța de apel – N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Parmato Grup”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Liubov Casatchina împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Parmato Grup” cu privire la declararea nulității actului juridic, încasarea sumei și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Parmato Grup” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 iunie 2014

c o n s t a t ă

La 08 februarie 2013 Casatchina Liubov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Parmato Grup” (SRL „Parmato Grup”) cu privire la declararea nulității actului juridic, încasarea sumei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în luna decembrie 2012 într-un centru comercial i-a fost înmănat un material promoțional (flyer), fiind solicitată completarea unei anchete (cu numărul 575844) pentru a participa la o campanie promoțională desfășurată de SRL „Parmato Grup”.

La 24 ianuarie 2013 a fost contactată de către reprezentantul pârâtului, care i-a comunicat că ancheta completată va participa la o tombolă promoțională și în acest scop a fost invitată la sediul pârâtului.

La 25 ianuarie 2013, s-a prezentat la sediul pârâtului, unde a fost întâmpinată de reprezentantul acestuia și aici a asistat la o prezentare a serviciilor oferite de pârât, și anume „Vacanța de Club”, pentru a beneficia doritorii urmau să procure carduri de club la prețul de 15000 (cincisprezece mii) euro, în scopul prezentării promoționale, cardurile erau oferite la prețul de 12000 (douăsprezece mii) euro. De

asemenea, participanților la prezentare le erau oferite „programe” de cazare „aproape gratis” în hoteluri amplasate în zone de odihnă exotice.

Costul unui astfel de „program” era de 2 500 (două mii cinci sute) euro pentru două săptămâni și de 900 (nouă sute) Euro pentru o săptămână.

Pe parcursul întregii prezentări, care a durat în total circa trei ore astronomice - reprezentantul pârâtului încerca să o convingă atât pe ea cât și pe alți participanți prezenți să accepte ofertele prezentate. Participanții erau supuși unor presiuni psihologice bine pregătite. Reprezentantul SRL „Parmato Grup” propunea să transporte gratis participanții la orice bancă pentru ca aceștia să extragă din conturile lor bani cu care să achiziționeze programele și cardurile de club oferite de SRL „Parmato Grup”.

Reprezentantul SRL „Parmato Grup”, după ce reclamanta a refuzat să accepte ofertele propuse, a spus că aceasta este un „client rău”, comparând-o cu participanții de la masa vecină, care, conform spuselor reprezentantului SRL „Parmato Grup”, au cumpărat un card de club.

Atunci când reclamanta a dorit să plece, reprezentantul pârâtului a atenționat-o asupra faptului că ancheta ei „posibil a câștigat” unul din premiile oferite în cadrul tombolei promoționale. Tombola nu a avut loc în prezența reclamantei.

Reprezentantul pârâtului a dat citire rezultatelor tombolei, conform cărora reclamanta ar fi câștigat o călătorie pe insula Tenerife.

Ulterior managerul SRL „Parmato Grup” i-a comunicat reclamantei că pentru a beneficia de câștig, aceasta urmează să achite pe loc 4 000 (patru mii) lei moldovenești, iar în caz contrar câștigul va fi anulat. Reclamanta susține că a cedat și a achitat suma cerută, eliberându-i-se de SRL „Parmato Grup” certificatul cu numărul MK nr.000549 și chitanța nr.0002 din 25 ianuarie 2013, dovadă a achitării sumei.

Reclamanta a mai precizat că, după primirea certificatului, a constatat că suma de 4000 lei constituia doar plata pentru înregistrarea sa în calitate de membru al sistemului de vacanță în Clubul Parmato LLP, iar pentru a beneficia de ofertele specificate în certificat, urma să încheie suplimentar un contract de prestare a serviciilor de organizare a călătoriei.

Casatchina Liubov consideră că certificatul nominalizat (MK 000549) este un contract de turism semnat prin viciu de consimțământ, afectat de dol și viclenie.

Totodată reclamanta este de părere că consimțământul a fost viciat prin dol deoarece, certificatul cu pricina pretinde a oferi reclamantei dreptul de cazare timp de o săptămână în apartamentele unuia din Cluburile de Vacanță situate pe insulele Tenerife, Spania, Muntenegru, Egipt, Turcia, Tailanda iar versiunea în limba română a Certificatului diferă de cea în limba rusă. Astfel versiunea în limba română a Certificatului nu spune că dreptul de cazare este gratuit, spre deosebire de versiunea rusă, de care s-a condus reclamanta. De facto, pentru a beneficia de Certificat, reclamanta urma să încheie un contract separat de prestări servicii turistice, condițiile căruia, precum și compania cu care acest contract urma a fi încheiat, nu au fost comunicate reclamantei înainte de efectuare a plății și înmânarea certificatului, reprezentantul pârâtului i-a explicat reclamantei că plata pe care o face

îi va permite să beneficieze de „câștigul” de la tombolă - ceea ce în mod evident constituie o înșelare.

Astfel indică reclamanta că, pârâtul, prin comportamentul viclean și dolosiv al angajaților săi, prin intermediul înșelăciunii și a practicilor comerciale agresive și încălcând obligația de informare a consumatorului prevăzută expres de Legea privind protecția consumatorilor, a determinat reclamanta să procure Certificatul, trecând cu rea-credință sub tăcere circumstanțe vitale pentru luarea unei decizii bine-informate de către reclamantă.

Cunoscând aceste circumstanțe, reclamanta, cu certitudine, nu ar fi acceptat oferta reprezentantului pârâtului.

De asemenea invocă reclamanta că i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, deoarece incidentul dat a cauzat reclamantei suferințe psihice, și anume: stare permanentă de nervozitate, indignare și profund disconfort psihologic, condiționată de sentimentul de lipsa de respect față de sine pentru admiterea „predării benevole” a banilor unui grup de comercianți vicleni, incertitudinea redobândirii banilor chiar și după obținerea unei soluții judiciare favorabile, insuficiență financiară, odată ce suma astfel pierdută depășește venitul lunar al reclamantei, iar banii preluați în ziua cu pricina au fost, de fapt, economii pentru achitarea facturilor pentru serviciile comunale din luna respectivă, necesitatea de a se adresa instanțelor de judecată și a altor organe competente pentru a găsi dreptate, fiind muștrată de sentimentul incertitudinii obținerii unui rezultat satisfăcător și atitudinea obraznică a reprezentanților SRL „Parmato Grup” de a refuza restituirea banilor.

Cere reclamanta, declararea nulă a certificatului promoțional MK 000549 din 25 ianuarie 2013, cu revenirea părților la poziția inițială și repararea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 10 iunie 2014, acțiunea a fost admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2015 a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Parmato Grup” și menținută hotărârea Judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 10 iunie 2014.

La 26 august 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Parmato Grup” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de apel a examinat cererea cu încălcarea normele de drept material și procedural.

În susținerea celor indicate precizează SRL „Parmato Grup” că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii, fiind evaluate arbitrar probele prezentate de către părți și prin urmare a fost emisă o hotărâre ilegală și lipsită de temei juridic.

Recurentul reiterează că instanța incorect a aplicat Legea Nr. 352 din 24 noiembrie 2006 cu privire la organizarea și desfășurarea activității turistice în Republica Moldova, care nu este aplicabilă, deoarece activitatea recurentului nu are legătură cu turismul.

Aceste circumstanțe au fost remarcate în partea rezolutivă a Actului de control a activității financiare și de gestionare a Recurentului, control efectuat de către Inspectoratul fiscal din Găgăuzia cu Nr. 5-656656 din 27 iulie 2012.

Mai mult, susține recurentul că acest argument este confirmat și de prevederile pct. 1 al Certificatului Promoțional MK Nr. 000549 din 25 ianuarie 2013, în care se indică clar că, compania engleză “Parmato LLP” este o companie de marketing, iar recurentul („Parmato Grup” SRL) este executorul acesteia.

Punctul 4 al aceluiași Certificat prevede încheierea obligatorie a contractului de prestări servicii de cazare în hoteluri tip Club.

Or, condițiile Certificatului promoțional, expuse foarte clar în două limbi, stabilesc raporturile juridice apărute între părți, raporturi de prestări servicii, care sunt reglementate de normele de drept civil - articolele 931-945 Cod Civil al RM.

Indică recurentul că nu este de acord cu concluziile instanțelor precum că certificatul promoțional este dovada încheierii contractului turistic, or acestea nu se întemeiază pe dovezi ci exclusiv pe afirmațiile verbale ale intimatei.

Precizează că este neîntemeiată și nu corespunde materialelor cauzei concluzia instanțelor de judecată despre nevalabilitatea certificatului promoțional în temeiul art. 228 CC al RM.

Susține recurentul că nu a ascuns de Casatchina Liubov informația despre toate condițiile de folosire a Certificatului Promoțional, ci, dimpotrivă, foarte clar și în formă scrisă a expus aceste condiții, înscriind cu exactitate la compartimentul condițiilor de folosire a Certificatului (preambulul, pct. 4, 6) faptul, că acest Certificat, în calitate de acțiune promoțională, oferă posesorului acestuia dreptul la cazare gratuită timp de o săptămână în hotelurile Stațiunilor-Club, obligația de a încheia contracte de prestări servicii și a achita înregistrarea în sistemul de Vacanță-Club în sumă de 4000 de lei.

Condițiile de folosire a Certificatului Promoțional sunt expuse transparent și sunt accesibile pentru a fi înțelese de orice persoană.

Mai mult ca atât Casatchina Liubov din voința sa proprie a refuzat să profite chiar și de odihna gratuită de o săptămână.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Parmato Grup” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Parmato Grup” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Parmato Grup” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul Societății cu Răspundere Limitată „Parmato Grup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat